

Jestliže tedy podle čl. 6, odst. 3 brněnské smlouvy státní občanství osob, které do 28. října 1918 nabyly domovského práva v některé obci republiky rakouské, se řídí podle tohoto práva domovského, t. j. jestliže se při těchto osobách použije pouze čl. 64 mírové smlouvy s Rakouskem, tedy osoby ty ve smyslu tohoto článku nabývají státního občanství rakouského, pak nelze na ně použití § 1 č. 3 úst. zák., nýbrž jediné čl. 6, odst. 3 brněnské smlouvy.

V tomto případě opřel žal. úřad rozhodnutí své také o čl. 6, odst. 3 brněnské smlouvy. Vycházel tedy z předpokladu, že st-1 nabyl domovského práva ve Vídni do 28. října 1918.

Stížnost tohoto předpokladu nepopírá. Není-li však sporu o tom, že st-1 nabyl domovského práva v obci republiky rakouské do 28. října 1918, pak jest ve smyslu čl. 6, odst. 3 brněnské smlouvy státním občanem rakouským, jest tedy při něm použití § 1, č. 3 úst. zák. vyloučeno.

Tvrdí-li stížnost, že na st-le nelze čl. 6, odst. 3 brněnské smlouvy použití, poněvadž ustanovení to předpokládá osoby, jež měly na území republiky rakouské také své bydliště již před 28. říjnem 1918, hlavně však po tomto dnu, stačí poukázat k tomu, že z ustanovení § 1, č. 3 úst. zák., o něž st-1 toto tvrzení opírá, tohoto předpokladu dovoditi nelze, poněvadž toto ustanovení se o bydlišti vůbec nezmiňuje, že však čl. 6 brněnské smlouvy předpokládá bydliště v republice rakouské jen u osob označených v odst. 4, nikoliv však u osob, jež spadají pod odst. 3 téhož článku, o něž v přítomném případě jde.

Jest tedy stížnost neodůvodněna a slušelo ji proto zamítnouti.

Č. 3072.

Š k o l s t v í: Kterak jest zjišťovati národnost školních dětí v řízení podle § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 mor. z. z. z r. 1906?

(Nález ze dne 8. ledna 1924 č. 79.)

Prejudikatura: Boh. 1397, 1398, 1457, 1514, 1821, 2668, 3059 a j.

Věc: Místní školní rada v P., Jan K. a soudr. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyloučení dítek z návštěvy školy.

Výrok: Nařikáné rozhodnutí, pokud jde o dítky Arnošta a Ludmilu K., Petra a Pavla K. a Engelberta Š. zrušuje se pro vady řízení, jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Min. škol. vyslovilo rozhodnutím z 9. ledna 1923 toto:

»Šetřením zjištěno bylo, že dítky Arnošt a Ludmila K., František, Adolf a Jana Č., Petr a Pavel K. a Engelbert Š., docházející do německé obecné školy v P., jsou národnosti české.

Jest tedy jediné slušno ve smyslu § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906, aby výše uvedené dítky docházely nadále do české školy obecné v K., neboť návštěva jejich v německé obecné škole v P. nesrovnává se s výše uvedeným ustanovením zákonným.«

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami: — — — —

Podle stálé judikatury nss řídí se národnost dítěte, pokud zvláštní okolnosti neodůvodňují opak (ku při zbavení moci otcovské, opuštění rodiny otcem a pod.) v první řadě národností otce.

Naříkané rozhodnutí bude tedy ve shodě se zák., jestliže otcové vyloučených dětí jsou národnosti české, resp. není-li skutkové zjištění žal. úřadu s hlediska § 6, odst. 2 zák. o ss v podstatných bodech neúplným, neodporuje-li spisům a nespočívá-li na řízení vadném.

Žalovaný úřad měl pro svůj závěr, že děti jsou národnosti české, tento skutkový podklad: — — — —

Za tohoto stavu věci nelze shledati vad ve smyslu § 6, odst. 2 zák. o ss, pokud jde o děti Františka, Adolfa a Jana Č., jelikož již z výsledku otce jejich je nade vši pochybnost zřejmo, že jest nejenom českého původu, nýbrž i české národnosti a sluší tudíž podle shora rozvedeného konstantního názoru nss i i děti jeho pokládati za příslušníky české národnosti.

Na tom nemůže ničeho změnit ani tvrzení stížnosti, že běží o případ, kdy jsou děti jiné národnosti než otec, neboť během řízení správního nebyly vytěženy žádné skutečnosti, které by nasvědčovati mohly tomu, že se otec vzdal výkonu otcovské moci nad jmenovanými dětmi a že se o ně nestará a na výchovu jich vlivu nemá, aneb, že snad nastaly takové okolnosti, které by otce výkonu otcovských práv a povinností zbavovaly. Ježto nebyly dále také jiné závažné skutečnosti uplatňovány, z nichž by mohlo býti usuzováno, že děti ty jsou jiné národnosti než otec, není tu žádných zvláštních důvodů pro závěr stížnosti, že se národnost dětí Č-ových liší od národnosti otce, a je tudíž stížnost ve příčině dětí těch bezpodstatnou.

Pokud však jde o ostatní děti, dospěl soud ke zrušení nař. rozhodnutí z těchto úvah:

Otcové dětí těchto a to Ferdinand K., Antonín Š. a Jan K. prohlásili se za Němce a nevyplývá ze spisů, na čem úřad založil svůj úsudek, že děti jejich jsou národnosti české, leč by žal. úřad závěr ten byl založil na skutečnosti, že se otcům těm pocházejícím z českých obcí dostalo českého školního vzdělání, a že také podle zprávy četnické stanice v P. jsou české národnosti. Tyto skutečnosti samy o sobě však nestačí k spolehlivému závěru o národnosti osob těch a jest nutno, aby ještě jinými objektivními znaky bylo zjištěno, jakou národnost měli otcové jmenovaných dětí v době pro vyloučení dětí rozhodné, aneb zda po případě jejich tvrzení, že jsou národnosti německé, odpovídá skutečnosti.

Ve příčině těchto dětí trpí tedy skutkové zjištění podstatnou neúplností a bylo proto nutno nař. rozhodnutí, pokud se obírá školní příslušností jmenovaných dětí, zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 3073.

Horní právo. — Administrativní řízení: I. V policejním řízení horním může báňský úřad uložit těžaři kauci jen k zabezpečení jeho povinností veřejnoprávních. — II. Horní úřad může — maje již svým složením povahu úřadu odborného — samostatně zjistiti okol-